ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. ΤΣΙΜΠΡΗΝ

θανόντα, κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐκ τῆς εἰς Παραλίαν Μιτιλογλίου κειμένης οἰκίας μας.

Ἡ σύζυγος: Ἀντωνία. Τὰ τέκνα: Κωνσταντῖνος καὶ Μαρία. Οἱ ἀδελφοί: Πολύβιος καὶ Ἑλένη Τσιμπρῆ, Βέρρα χήρα Τσιμπρῆ, Ἀνδρέας καὶ Ἑλένη Γεωργιοπούλου, Δημήτριος καὶ Ἀνδριάνα Κόμπλα, Θεόδωρος καὶ Βαρβάρα Βεντουρῆ, Παναγιώτης Μπρουσινός, Χαράλαμπος καὶ Χριστίνα Ζώγκα. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖα Κηδειῶν, ΓΕΡΑΣ. ΜΑΡΑΤΟΥ, Πάτραι: Ζαΐμη — Κανακάρη 40, τηλ. 43—67, Ναύπακτος: Τζαβέλα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀγγέλων (Α΄ Νεκροταφεῖον) 40ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΚΑΔΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι κατ' αὐτό.

Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ γονεῖς. Οἱ ἀδελφοί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν συνήθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίας Τριάδος Ζαρουχλεΐκων ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς καὶ μάμμης

ΓΕΩΡΓΙΑΣ Χ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΡΟΔΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Φωτεινῆς 40ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας ἀδελφῆς, θείας καὶ ἐξαδέλφης

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Β. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ ἀδελφοί: Ἀρτέμιος καὶ Εὐγενία Παπουτσῆ, Εὐαγγελία καὶ Μιχαὴλ Δημητριάδης. Οἱ ἀνεψιοί: Γεώργιος καὶ Βάσω, Βασίλειος καὶ Χρῖστος Τριανταφυλλίδης, Βασιλεία καὶ Μιχαὴλ Καμάρας, Μαρία καὶ Ἐμμανουὴλ Μπουσές. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η «ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ»

Καταπληκτικὸν πράγματι τὸ νέον τεῦχος τῆς «Ἀρχιτεκτονικῆς» μὲ τὸ ὁποῖον τὸ Περιοδικὸν ἐμφανίζει μίαν νέαν δημιουργικὴν προσπάθειαν. Ἡ «Ἀρχιτεκτονικὴ» τοποθετεῖται ἤδη σὲ κάθ' ὁλοκληρίαν εὐρωπαϊκὴν στάθμην ἐμφανίσεως προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ πνευματικὰς καὶ αἰσθητικὰς ἀνάγκας τοῦ διεθνοῦς ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ δοθέντος ὅτι ὑφίσταται ἀθρόα ἐγγραφὴ ξένων συνδρομητῶν εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγνωστῶν ἀνὰ τὸν κόσμον νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ πολὺ τοὺς Ἕλληνας συνδρομητάς.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ἐμφανίσεως, χαρακτηριστικὸν ἐπίσης τῆς νέας προσπαθείας τοῦ Περιοδικοῦ ἀποτελεῖ ἡ μεγάλη αὔξησις τῶν σελίδων (ἄνω τῶν 150) πρᾶγμα ποὺ ἐπιτρέπει ποικιλίαν θεμάτων ποὺ ἀναφέρονται εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ τόπου μας καὶ καθιστοῦν τὸ περιοδικὸν κατάλληλον διὰ πάντα μορφωμένον ἄνθρωπον.

Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα:

1. Σύστημα Ἀστεριῶν ἀποσυμφορήσεως τοῦ Κέντρου τῶν Ἀθηνῶν.
2. Τὸ Ἑλληνικὸν Περίπτερο στὴν παγκόσμια ἔκθεση τῆς Ν. Ὑόρκης.
3. Ἡ Ἁγία Σοφία τοῦ Ὀκλαντ.
4. Πολυκατοικία στὴ Ρώμη.
5. Ὁ Ζωγράφος Γιάννης Σπυρόπουλος.
6. Κριτικὴ Τέχνης τοῦ Τώνη Σπιτέρη.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

—ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΑΝΩ ΠΟΛΕΩΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὅπως αὔριον Κυριακὴν ἀπὸ 10—12 πρωϊνὴν καὶ 4—6 τὸ ἀπόγευμα προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ καφενείου Στέλλα 3ου Ὀρειβατικοῦ 45 πρὸς ψηφοφορίαν δι' ἀνάδειξιν διοικητικοῦ συμβουλίου.

(Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ)

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Διαμαρτυρίαι κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων προς ἐκκένωσιν τῆς Μ. Ἀσίας

67ον

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1922ἀρχίζει καθαρῶς πολιτικὴ δρᾶσις τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸν μικρασιατικὸν ὁρίζοντα ἐμφανίζονται τὰ πρῶτα νέφη τῆς καταστροφῆς. Διεβλέπει ὁ Χρυσόστομος τοὺς κινδύνους.

Ἦτο ὁ τρίτος χειμὼν διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Κόπωσις. Ἀμφιβολίαι καὶ ἀνησυχίαι διὰ τὸ μέλλον. Ἔλλειψις οἰκονομικῶν μέσων. Δυσμένεια τῶν συμμάχων. Ἐνίσχυσις τῶν Κεμαλικῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἠγωνίζετο δι' ἀκάρπων προσπαθειῶν πλησίον τῶν Δυνάμεων ἐπικαλουμένη τὴν παρέμβασίν των διὰ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν εὐνοϊκώτερον διακειμένων διὰ τὴν συνέχειαν τοῦ πολέμου.

Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1922 οἱ συνελθόντες ἐν Παρισίοις ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων ἐπρότειναν ἀνακωχὴν διὰ τοῦ σχηματισμοῦ οὐδετέρας ζώνης μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραχωρήσεως μέρους τῆς Θράκης, περιλαμβάνοντος καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, διδομένης προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἡ κατάστασις αὕτη ὑπηγόρευσε τὴν σύστασιν τῆς Μικρασιατικῆς ἀμύνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπρωτοστάτησεν ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος. Ἀλλ' ὁ ὕπατος ἁρμοστής, ἐκτελῶν δοθείσας εἰς αὐτὸν ὁδηγίας, ἀντέδρασεν εἰς τὴν ὀργάνωσίν της.

Καμμία συνεργασία δὲν ἦτο δυνατή, ἄλλως τε, μεταξὺ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ καὶ Μητροπολίτου καὶ γενικώτερα μὲ κανέναν... «Πῶς εἶναι δυνατὸν — ἔγραφεν εἰς φίλον του ὁ Χρυσόστομος διὰ τὸν Στεργιάδην — νὰ διοικήσῃ καὶ πολιτευθῇ σωφρόνως καὶ νηφαλίως ὕπατος ἄρχων, ὁ ὁποῖος τὰ 9)10 τῆς ζωῆς του διέρχεται μὲ ἐξάψεις, μὲ παροξυσμούς, μὲ δεινὰς παραφορὰς καὶ μὲ παραληρήματα μανίας; Πότε θὰ εὕρῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ συγκεντρωθῇ, νὰ συσπειρωθῇ, νὰ σκεφθῇ, νὰ ἀφαιρεθῇ, νὰ συλλογισθῇ, νὰ μελετήσῃ τὸν τόπον, τοὺς ἀνθρώπους, τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἀποφασίσῃ εὐφρόνως καὶ νουνεχῶς καὶ ἐκτελέσῃ ὀρθῶς καὶ πρεπόντως τὰ δόξαντα;

»Τὰ πράγματα φέρονται εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε· οἱ πρῶτοι τυχόντες ὑπαλληλίσκοι, οὓς ἐστρατολόγησε καὶ ἐχειροτόνησε τμηματάρχας περιθάλψεως παιδείας, πολιτικῶν ὑποθέσεων, φιλανθρωπίας ὡσεὶ ἐδῶνἀεισήλασεν ἡ Ἑλλὰς εἰς χώρας τῶν Ζουλοῦ καὶ τῆς Γουϊνέας ὅπου οὔτε ἑλληνικὴ παιδεία, οὔτε σχολαί, οὔτε φιλανθρωπία, οὔτε ὀργανώσεις κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ὑφίστανται, διοικοῦσι κατὰ τὸ δοκοῦν, εἰς ἓν μόνον ἀποβλέποντες: Ὄχι πῶς νά θεραπεύσωσι τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πῶς νὰ ἐθελοδουλῶσι προθυμότερον καὶ νὰ ἀρέσκωσιν εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ Ἁρμοστοῦ».

Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος διαμαρτύρεται ὡς πνευματικὸς ἀρχηγὸς τῶν χριστιανῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸς τοὺς ἡγέτας τῶν συμμάχων κρατῶν. «Ἐν ὀνόματι θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων — λέγει ὁ Μητροπολίτης — ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς νικητὰς εὐσπλαχνίαν καὶ δικαιοσύνην. Δὲν εἶναι δίκαιον νικηταί, θριαμβεύσαντες ἐν ὀνόματι τῶν ἀϊδίων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν, νὰ καταπατήσουν τὰς ἀρχὰς αὐτάς, δι' ὧν ἔφερον ἔαρ ἐλπίδων καὶ αἰσιοδοξίας εἰς τὸν κόσμον.

»Διὰ τὴν Σμύρνην δὲ ἡ σκληρὰ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων ὡς μόνην συνέπειαν θὰ εἶχε νὰ προστεθῇ νέον ἐρυθρὸν ἔτος εἰς τὰ αἱματηρὰ ἔτη 1770, 1797 καὶ 1821, ὅτε τὰ κύματα τῆς θαλάσσης μας ἐπορφυρώθησαν ἀπὸ τὸ ρεῦσαν εἰς χειμάρρους χριστιανικὸν αἷμα.

»Τοιαύτη στυγερὰ ἀπόφασις ἐκτελουμένη θὰ ἀπετέλει στίγμα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ θὰ ἀνέτρεπεν ἄρδην τὴν ἠθικὴν βάσιν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν».

Πρὸς τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν Ἀριστείδην Μπριὰν γράφει:

«Ἡ ληφθεῖσα παρὰ τῶν Συμμάχων Μεγάλων Δυνάμεων ἀπόφασις περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν καὶ περὶ συγκλήσεως εἰς Λονδῖνον προσεχῶς πρὸς σύσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀγκύρας μᾶς κατέπληξεν. Οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἔμειναν ἐπὶ πέντε αἰῶνας ὑπὸ τοὺς Ὀθωμανούς. Ὑπέφεραν ταπεινώσεις καὶ ἐκένωσαν τὸ ποτήριον τῆς ἀνθρωπίνης ὀδύνης. Διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης, οἱ πληθυσμοὶ τέλος ἀνέπνευσαν. Εἶδον εἰς αὐτὴν τὸ τέλος τῶν δεινῶν των, ὡς καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἀνακουφίσεως τῶν μὴ ἀποκατασταθέντων ἔτι ἀδελφῶν. Ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν ἀπετέλει ἤδη δι' αὐτοὺς τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἑνὸς κεκτημένου δικαιώματος.

»Ὁ Μικρασιατικὸς λαὸς ἠγωνίσθη εἰς Μακεδονίαν καὶ Μικρασίαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Συμμάχων, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἀναποσπάστως συνδεδεμένος. Ὅπως συνέβαλεν εἰς τὴν κοινὴν νίκην, εἰργάσθη ἐπίσης διὰ τὴν ἰδίαν του ἐλευθερίαν.

Ὑπῆρξε πάντοτε παράγων τάξεως καὶ πολιτισμοῦ. Ἡ προσβολὴ τῶν κεκτημένων ἐλευθεριῶν του θὰ ἀπετέλει ἀδίκημα κατὰ τοῦ Ἀνθρωπίνου Δικαίου.

»Εὑρισκόμενοι πρὸ μιᾶς τοιαύτης ἀποπείρας, διαμαρτυρόμεθα ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ διαδηλοῦμεν τὴν σταθερὰν μας θέλησιν ὅπως μὴ ἀνεχθῶμεν τὴν ἐκ νέου ὑπαγωγήν μας εἰς τὸ παλαιὸν καθεστὼς ἢ τὴν μείωσιν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων μας. Θὰ ὑπερασπίσωμεν ὡς εἷς καὶ μόνον ἄνθρωπος καὶ μέχρι ἐσχάτων τὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἀπεκτήσαμεν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀφήσωμεν νὰ χαθῇ. Ἡ ἀναθεώρησις τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ἀντὶ νὰ ὠθήσῃ πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, θὰ ἐξαπέλυε νέα ἐθνικὰ κινήματα καὶ θὰ ἤναπτε καὶ πάλιν τὴν πυρκαϊάν, διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ πρόθεσις.

»Ἱκετεύομεν ὅπως ἡ ἰσχυροὶ τῆς στιγμῆς τείνουν εὐήκοον οὖς εἰς τὴν κραυγὴν αὐτὴν τῆς ὀδύνης μας ἐν ὀνόματι τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν μεγάλων ἀρχῶν, τῶν ὁποίων οἱ Σύμμαχοι διὰ τοῦ ἀγῶνός των ἠθέλησαν νὰ ἀσφαλίσουν τὸν αἰώνιον θρίαμβον.

Ὁ Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἔκκλησις πρὸς τὸν Λόϋδ Τζώρτζ.

ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ

Τί ἐφτιάξαμε γιὰ Σᾶς;

Ὀρχήστρα Ν. ΔΕΔΕ τραγουδᾶ ὁ ΤΟΛΗΣ

ΤΗΛ. 29 – 641

ΚΕΝΤΡΟΝ

ΚΡΕΜΑΝΤΑΛΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 55–59

ΣΑΒΒΑΤΟΝ — ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΛΗΡΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ πιὸ μοντέρνο περιοδικὸ προσαρμοσμένο στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου ἀναγνώστη

Τὰ ὡραιότερα ἀναγνώσματα, νουβέλες, διηγήματα
Σελίδες ἀφιερωμένες στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο, θέατρο, τέχνες
Ἐγκυκλοπαιδικὰ θέματα
Σελίδες μόδας, νοικοκυριοῦ

•••

Ἐκτύπωσις καλλιτεχνική
Τετραχρωμίες Φῶτο-ὄφσετ

ΠΑΝΘΕΟΝ

Τὸ πιὸ τέλειο περιοδικὸ ποικίλης ὕλης, πραγματικὸ στολίδι κάθε Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας

124 ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΡΧ. 5

ΜΠΟΡΝΤΕΝ ΝΤΗΛ

Το φραγμα

("Υπόθεσις Ἀχελώου" στὴν Ἀμερική)

Τὸ ἀριστούργημα τῆς ἀμερικανικῆς φιλολογίας

66ον

Ὁ Μάθιου πρόβαλε τὸ κεφάλι του πάνω ἀπ' τὸ φράγμα. Πράγματι ἦταν ἐκεῖ τέσσαρες ἄντρες μαζὶ μὲ τὸν Κρώφορντ. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς κρατοῦσε ἕνα ἀλλόκοτο ὅπλο. Μόλις τὸν εἶδαν ἄρχισαν νὰ προχωροῦν πρὸς τὸ μέρος του. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦταν ἕνας ψηλὸς μὲ γκρίζα στολή. Λίγα βήματα κάτω ἀπ' τὸ φράγμα σταμάτησαν κι' ὁ Μάθιου ἔβγαλε τὸ περίστροφο.

—Κύριε Ντάμπαρ, εἶπε ἐκεῖνος ποὺ φαινόταν γι' ἀρχηγός. Εἶμαι ὁ στρατάρχης τοῦ στρατοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν Γουΐλσον, κι' ἔλαβα ἐντολὴ νὰ σᾶς βγάλω ἀπὸ δῶ. Περίμενα μέχρι τὶς δέκα ὅπως ὑποσχέθηκα στὸν κύριο Γκέϊτς. Εἴστε ἕτοιμος νὰ δώσετε τὸν Ὅρμο;

Ὁ Μάθιου τὸν κύτταξε. Κάτι τὸν ἔκανε νὰ μὴ θέλῃ ν' ἀρχίσῃ τὸν πόλεμο. Ἴσως ἤτανήδμορφη ἐκείνη μέρα. Ἴσως ὁ πατέρας του ποὺ τὸν χρειαζόταν.

—Χρειάζομαι λίγο καιρὸ ἀκόμα, εἶπε. Ἂν μπορῆτε νὰ μοῦ δώσετε μιᾶς μέρας προθεσμία.

—Γιατί;

Ὁ Μάθιου ἔδειξε μὲ τὸ κεφάλι του πρὸς τὸ σπίτι.

—Ὁ πατέρας μου πεθαίνει ἐκεῖ πέρα εἶπε.

Ὁ ἄλλος τὸν κύτταξε μὲ ὑποψία.

—Κι' ἂν σᾶς δώσω μιὰ μέρα, ὑπόσχεσθε νὰ δώσετε τὸν Ὅρμο;

Ὁ Μάθιου ἔγνεψε ἀρνητικά.

—Τότε ποιὸ τὸ ὄφελος; Δὲν ὑπάρχει λόγος.

Ὁ Μάθιου δὲν μίλησε ἄλλο μόνο γύρισε κοντὰ στοὺς συντρόφους του. Δὲν ἔχω καιρὸ πιά, σκέφτηκε. Ἔφτασε ἡ ὥρα. Μόλις εἶχε προλάβει νὰ τὸ σκεφτεῖ κι' ἄκουσε τὸν Ρὰλφ νὰ φωνάζῃ. Τὴν ὥρα ποὺ μιλοῦσε μὲ τὸν Γουΐλσον ὁ στρατιώτης μὲ τὸ περίεργο ὅπλο εἶχε συρθεῖ μέχρι ἀπάνω κι' εἶχε κατεβάσει τὴν κάννη τοῦ ὅπλου του. Ἀκούστηκε ἕνα σφύριγμα σὰν νἄσκασε κάτι.

—Σταματῆστε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο, φώναξε ὁ Μάθιου πηδώντας πλάγια. Ὁ Τζὼν ἀνέβηκε πάνω καὶ μὲ μιὰ σπρωξιὰ πέταξε τὸν ἄντρα κάτω. Ὡστόσο ἐκεῖνος εἶχε προλάβει κι' εἶχε κάνει τὴ δουλειά του.

Ἕνας ἀπ' τοὺς ἄντρες μέσα ἄρχισε νὰ βήχῃ.

—Τί εἶναι αὐτό, ρώτησε πανικόβλητος. Τί προσπαθοῦν νὰ κάνουν;

Ὁ Μάθιου κατάλαβε ἀμέσως.

—Βάλτε τὰ κεφάλια σας στὸ χῶμα κι' ἀναπνέετε ἀπὸ κεῖ, φώναξε. Ρίξανε δακρυγόνα ἀέρια. Ἔκαναν ὅπως τοὺς εἶπε κι' ἐκεῖνος ἀνέβηκε στὸ φράγμα νὰ κυττάξῃ. Ἔβηξε καὶ τὰ μάτια του γέμισαν δάκρυα. Ἀλλὰ τὸ ἀέριο ἦταν λίγο γιὰ νὰ κάνῃ ζημιά.

—Μὲ γελάσατε, φώναξε. Εἴπατε πὼς ἤρθατε νὰ μιλήσουμε καί...

Σήκωσε τὸ ὅπλο του καὶ πυροβόλησε ἕνα ἀπ' τ' αὐτοκίνητα. Οἱ ἄντρες κάτω μόλις ποὺ πρόλαβαν νὰ κρυφτοῦν τρομαγμένοι. Ἁπλώθηκε σιωπὴ σὰν νὰ εἶχαν χτυπηθεῖ ὅλοι. Κύτταξε πίσω του. Στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους ὑπῆρχε μόνο μιὰ σπιθαμὴ ἀέριο.

Ἐν τάξει παιδιά, φώναξε στοὺς δικούς του. Μπορεῖτε νὰ σηκωθῆτε νὰ πάρετε ἀέρα.

Ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τῆς Ἄρλυς ἀπ' τὸ σπίτι. Κύτταξε γύρω του σὰν χαμένος. Πέθανε, σκέφτηκε. Πέθανε τὴν ὥρα ποὺ ἐγώ...

—Πατέρα, φώναξε ἡ Ἄρλυς μὲ τὰ χέρια στὸ στόμα. Πατέρα, ἔλα γρήγορα.

Πήδησε γρήγορα κάτω κι' ἔτρεξε στὸν Τζών.

—Πηγαίνω σπίτι, τοῦ εἶπε. Ἂν κουνηθοῦν ρίξε τους. Πρέπει νὰ τοὺς κρατήσῃς ὥσπου νὰ γυρίσω. Μπορεῖς;

Ὁ Τζὼν ἔγνεψε ναί.

Δὲν τοὔμενε πιὰ καιρός. Ἔτρεξε μ' ὅλη τὴ δύναμη τῶν ποδιῶν του πρὸς τὸ σπίτι. Ἡ Ἄρλυς τὸν περίμενε στὴν πόρτα.

—Τί εἶναι Ἄρλυς; ρώτησε.

—Σὲ ζητάει. Εἶναι...

Δὲν περίμενε ν' ἀκούσῃ περισσότερα. Ἄνοιξε καὶ μπῆκε στὴν τραπεζαρία. Ὁ γέρος εἶχε τὸ κεφάλι γυρισμένο πρὸς τὴν πόρτα μὲ τὰ μάτια κλειστά. Ἔσκυψε πάνω του.

—Πατέρα, ἔκανε σιγά Πατέρα.

Ὁ γέρος ἄνοιξε τὰ μάτια του ἀργά.

—Μάθιου, ψιθύρισε.

—Ναὶ πατέρα. Ἐδῶ εἶμαι.

—Μεῖνε μαζί μου γυιέ μου. Μεῖνε. Τὰ μάτια ἔκλεισαν ξανὰ κόβοντας στὴ μέση τὴ φράση.

Ὁ Μάθιου ἔπεσε στὴν καρέκλα. Τὸ βλέμμα του ἔμεινε καρφωμένο στὸ πρόσωπο τοῦ γέρου. Σχεδὸν ἀσυναίσθητα ἄκουγε τοὺς πυροβολισμοὺς ποὺ ἔπεφταν πότε πότε. Τὸ χέρι τοῦ γέρου κινήθηκε πάνω ἀπ' τὰ σκεπάσματα κι' ἐνῶ ὁ Μάθιου τοῦ τῶσφιγγε μέσα στὰ δικά του, ἕνα χαμόγελο διαγραφόταν στὰ πανιασμένα χείλη του.

Οὔτε κι' ὁ ἴδιος ὁ Μάθιου δὲν θάξερε πόσην ὥρα. κάθησε κοντὰ στὸν πατέρα του. Πέρα μακρυὰ δὲν ἀκούγονταν τὸ παραμικρό. Σὰν ὅλοι νὰ εἶχαν διαισθανθεῖ τὸν θάνατο ποὺ ἔφθανε. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ χέρι τοῦ γέρου ἄρχισε νὰ χαλαρώνῃ. Ἔσκυψε κι' ἀφουγκράστηκε. Οἱ χτύποι τῆς καρδιᾶς εἶχαν σταματήσει. Σηκώθηκε καὶ τοῦκλεισε τὰ βλέφαρα ποὺ εἶχαν μείνει μισόνοιχτα. Ἔπειτα βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο κλείνοντας πίσω του τὴν πόρτα. Στὴν κουζίνα ἡ Χάττυ κι' ἡ Ἄρλυς τὸν κύτταξαν ἐρωτηματικὰ καθὼς ἔμπαινε.

—Παιδιά, τοὺς εἶπε. Ὁ παπποῦς σας εἶναι νεκρός.

ΕΠΕΤΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ.

ΓΡΑΝΑΔΑ

Μὴν χάσετε νὰ ἀπολαύσετε τὸ ταλέντο τῆς Κολούμπια

ΡΕΝΑ - ΣΤΑΜΟΥ

Συντροφιὰ σήμερον καὶ αὔριον μὲ τὸ ἀγαπημένο σας κουϊντέτο

Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ

ΤΗΛ. 46—81

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

– Κομψὴ μιὰ χειμωνιάτικη μέρα στὴν πόλη

– Ἡ τέχνη νὰ δέχεσθε φίλους

– Μεταξένια μαλλιά

– Ὁ λαγός... στὸ τραπέζι

– Βιασύνη στὸν ἔρωτα;

– Ἐρεθισμένη ἐπιδερμίδα

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΕΝΑ ΤΕΥΧΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Προηγούμενα:

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Στεφάνου Σουρανῆ ἀπέστειλαν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων ὁ κ. Ἰωάννης Παναγιωτόπουλος, χημικός, ἐξ Ἀθηνῶν δρχ. 200 καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Παναγιωτόπουλος ἐκ Γαλλικῆς Ἰσημερινῆς Ἀφρικῆς δρχ. 500.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παναγιώτη Παπαδοπούλου κατέθεσαν δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἁγ. Διονυσίου εἰς μνήμην Ἀγγελικῆς Τοφάλου.

Ἡ κ. Ἑλένη Ἀνδρεοπούλου—Καραθανασοπούλου κατέθεσεν εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἀθανασίου δραχμὰς 250, ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας Ἀντιλήψεως Τυφλῶν Πελοποννήσου.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΧΡΙΣΤΟΝ Β. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΝ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟΝ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α΄ Νεκροταφεῖον).

Ἡ σύζυγος: Σωτηρία. Οἱ ἀδελφοί: Δημήτριος καὶ Μαίρη Τσάκωνα, Ἀγγελικὴ καὶ Ἀνδρέας Μπαμπίλλης. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

Τὸν λατρευτόν μας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Ι. ΣΤΑΘΟΥΛΙΑΝ

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΛΗΤΗΡΑ — ΕΤΩΝ 46

θανόντα ἐν Ἀθήναις, κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Ἡ σύζυγος: Ἀντωνία. Τὰ τέκνα: Βάσω, Ἰωάννης, Ἐλένη. Ἡ μήτηρ: Ἑλένη Δ. Θανοπούλου. Οἱ ἀδελφοί: Εὐγενία χήρα Δ. Σπυροπούλου, Χαρίκλεια καὶ Θωμᾶς Παλάντζας, Θεόδωρος καὶ Ἰωάννα Σταθούλια, Ντίνος καὶ Βάσω, Ἰωάννης καὶ Μαρία Παρωνιάδου, Μάρθα καὶ Ἀθανάσιος Μπακόπουλος. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον: ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Κορίνθου 262 — Βότση, τηλ. 27—60.

Τὴν πολυαγαπημένην μας θυγατέρα καὶ ἀδελφὴν

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΝ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

θανοῦσαν κηδεύαμεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νικήτα 17.

Ἡ μήτηρ: Κωνσταντίνα. Οἱ ἀδελφοί: Ἀναστάσιος καὶ Βούλα, Βασίλειος, Γεώργιος καὶ Φρόσω, Δημήτριος καὶ Βάσω, Δανάη Ἀρβανιτοπούλου. Ὁ θεῖος. Οἱ ἀνεψιοί.

Γραφεῖον Κηδειῶν, ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΗ, Κορίνθου 281, τηλ. 26 64.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9η π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀγγέλων (Α΄ Νεκροταφεῖον) 40ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀγαπημένης μας μητέρας, θείας καὶ μάμμης